

LOV OG EVANGELIUM

Nr. 5

MAI/JUNI 1997

33. årgang

Herren løser de bundne

Salme 146,7

Av Jon Espeland

«Jeg er så bundet i synd og ugudelighet! Det går så dårlig med mitt kristenliv. Jeg har så lite å fare med og mislykkes igjen og igjen!»

Vi kjenner oss igjen i slike nødrop fra sjeledypet. Vi kjemper og roper til Jesus om frelse og utfrielse. Vi roper om lys i Ordet, fred i sjelen og hvile i evangeliet. Og så ser vi på vårt indre menneske og kjenner tvert i mot at fortvilelse og mørke legger sine klamme hender om vårt hjerte.

Hva trenger vi da? Jo, da trenger vi å høre om Jesus! Vi må sette oss ned og lese og høre evangeliet! Hjertet må løses fra alt som binder: Fra oss selv, fra vår synd og fra vår fortvilelse. Vi må få se at Jesus er vårt lys, vår fred og vår hvile. Det er jo nettopp det han er. Og det er vår fred! Mitt hjerte og mine følelser må ikke få være barometer for min fred. De går opp og ned som gradestokken. Men min fred forandrer seg ikke. Min fred er konstant og uforanderlig. Han heter Jesus! For han er vår fred, står det i Ef. 2,14.

Hva slags fred er det vi snakker om? Det er det viktig å ha klart for seg. For når Bibelen taler om fred med Gud, betyr

det fred i egentlig og objektiv betydning av ordet. Det betyr at det er et fredsforhold mellom Gud og meg, - at Gud ikke lenger står meg etter livet, - at hans dødsdom over meg er utslettet. Det betyr at Gud som før forfulgte meg med vrede, trusler og torden, i og med Jesus, kommer meg i møte med tilgivelse, liv og salighet. Og det, min venn, er å gå fra mørke til lys! Det er å eie Guds fred. «Å eie Guds fred, er en dyrebar skatt,» synger sangeren.

«Mine overtredelser kjenner jeg, og min synd står alltid for meg,» sier David i Salme 51,5. David hadde et sant bilde av seg selv. Han var blitt avslørt. Han visste hvem han var. Og enda verre: Gud visste det! David var blitt en fange under loven. Han var fanget av den evige Guds hellige og gode lov. Han hadde forbrutt seg. Han var dødsdømt. Og hjertet var fullt av ufred og bitterhet mot seg selv. David regnet seg for å være Guds venn, men måtte innse at Gud var blitt hans farligste fiende. Før hadde David fryktet for Saul, som kunne slå ihjel hans legeme. Nå fryktet David for Gud som har makt til å slå ihjel og deretter kaste i helvete (Luk. 12,4-5). Saul greide David

Bladet LOV og EVANGELIUM

utgis av NLL og blir sendt gratis til alle som sender ekspedisjonen navn og adresse. Bladet kommer med 10 nr. i året. Gaver til bladet kan sendes til kasserer i NLL.

Abonnement, oppsigelse og adresseforandring sendes **ekspedisjonen** v/ Dag Rune Lid, 5600 Norheimsund, tlf. 56 55 26 72.

Ansvarlig for bladet:

Red.nemnda ved form. Ragnar Opstad
Opstadv. 38, 4350 Nærbø, tlf./fax 51433685

Faste medarbeidere i bladet:

Jon Espeland, Per Bergene Holm,
Lars Fossdal og Dag Rune Lid.

NORSK LUTHERSK LEKMANNISMISJON

ble grunnlagt i 1963 av venner av den luthersk-rosenianske forkynnelse, og ønsker å forkynne Guds Ord i skrift og tale både i Norge og ute på misjonsmarken. NLL har ytremisjonsarbeid i Peru.

Formann Karl B. Bø, Vistnesveien. 13,
4070 Randaberg, tlf./fax 51 41 87 46.

Sekretær Håvar Fjære, Goksjøruta,
3220 Sandefjord, tlf. 33 11 08 31.

Kasserer Margrete Frafjord, 4164 Fogn,
tlf. 51 71 06 29.

Postgiro 0801.5682133.
Bankgiro 3204.10.10222.

BIBELSKOLEN PÅ FOSSNES

ble grunnlagt i 1992, og eies og drives av NLL. Skolen har både halvårig- og ettårig kurs, og det er også adgang til å følge undervisningen i kortere perioder.

Skolen ønsker å formidle tillit til Guds Ord og spørre etter de gamle stier (Jer. 6.16), samt fremme den arv vi har fra lekmannsbevegelsen og våre lutherske lærefedre.

Adr. 3160 Stokke
Telefon 33 33 93 98. Fax 33 33 91 40.
Bankgiro 2490.45.39496.
Postgiro 0825.0771534.

Rektor Per Bergene Holm,
3282 Kvelde, tlf. 33 11 26 96.

å rømme fra. Men Gud kunne han aldri rømme fra.

Hva gjorde David i sitt mørke? Det ser ut som han først søkte fred i sitt eget hjerte (Salme 32) ved å forbedre seg, ta seg sammen og begynne et nytt liv. Det er så menneskelig å tenke slik. Slike tanker kommer stadig opp i mitt hjerte. Men David fant ingen fred i hjertet sitt. Og nettopp det ble hans redning. For han fikk høre et budskap om en fred som kom utenfra, som fredsyrsten Jesus skapte mellom Gud og ham. Og det er noe helt annet enn å lete etter fredelige følelser i sitt eget hjerte. Å bygge sin fred på sine følelser er et farlig bedrag. Men å høre om freden i Jesus og bygge på den, det er utfrielse for den fredløse!

David sier det slik i Salme 38: «Det er ingen fred i mine ben for min synds skyld (v.4). Jeg er kald og stiv og aldeles knust (v.9). Mitt hjerte slår heftig, min kraft svikter, og mine øynes lys, selv det er langt borte fra meg (v.11). Skynd deg å hjelpe meg, Herre, min frelse! (v.23)»

Og i Salme 55,18-19: «Aften og morgen og middag vil jeg klage og sukke, så hører han min røst. Han forløser min sjel fra striden imot meg og gir meg fred.»

Legg merke til hva David gjør. Han søker ikke fred og gode følelser i sitt eget hjerte. Men han roper til Gud om å få se inn i evangeliet. Det samme kan du og jeg få gjøre. Og når vi får se hva Jesus er og har gjort, så løses vi fra alt det vi er og skal gjøre. For Jesus er og har gjort alt det jeg skal være for Gud. I Jesus er jeg løst fra min synd, fra min skyld og fra mitt hjertes fordømmelser. Det forteller evangeliet meg. Derfor må jeg høre det igjen og igjen og igjen. I evangeliet har jeg mitt liv, min lyst og min glede! Det er hele mitt håp! Og håpet skal ikke bli til skamme. Det sørger Jesus for!

Jesus min tilflukt

Av Sven A. Berglund

Salmen er en bønn om å bli bevart. Det er ikke hva som helst David ber om skal bli bevart. Han ber for det nye livet som er født av Gud som han har fått del i, gudslivet. Før jeg ber slik for min egen del, må Den Hellige Ånd få spørre meg: Er det noe å bevare i mitt liv? Eller er det heller noe jeg skulle be om å miste for å få del i dette livet, det viktigste av alt.

Det er noe som har kommet for meg i det siste. Et sviende, brennende spørsmål om den den åndelige tilstand i kristenflokkene rundt omkring i Norge. Hva med LIVET? Jeg hører sjeldent et vitnesbyrd der folk avslører hvor de bor hen. At de bor på den eneste plassen det er råd å leve og være for et Guds barn - i forsoningen. "I hans seiger har vi nog, Livet har vi i hans blod," syngen en svensk sanger.

Har du det? Når en kristen ber om å bli bevart, da ber han som Nordsletten: "Fremfor alt la ditt blod, Denne rensende flod, Blive daglig mitt kjæreste sted." Sigvald Skavlan synger om å få være den minste og han bruker så fin en skildring av det nye livet: "Din saft er flytt meg i årene inn," sier den minste kvisten. Slik er en kristen forenet med Kristus.

Det er kun ved Ordet om Jesu sår og blod at jeg blir en kristen, får tro meg frelst, og får leve som en kristen. Uten denne grunn, Jesus sår og blod, er det ingen kristendom igjen. Da blir det bare mennesketanker, fornuft, fø-

lelser, religiøsitet og humanisme i stedet for gjenfødt liv.

Jeg tar min tilflukt til deg

David ber: "Bevar meg Gud for jeg tar min tilflukt til deg." Her avsløres hjerteforholdet. Og hjerteforholdet til Jesus viser seg alltid i et stadig behov av å ta sin tilflukt til Jesus. Ikke bare en gang for alle, men stadig på nytt og på nytt igjen, og hver dag ta samme veien tilbake til Golgata og forsoningsblodet. "Klippe du som brast for meg, La meg gjemme meg i deg." "Jeg har en klippe dit jeg alltid kan fly," sier salmisten. "Du er mitt skjul", sier David i en annen salme. "Han blir din tilflukt i fare, Trofast fra år og til år. Frelse, velsigne, bevare, Jesus alene formår," sier sangeren.

Det er det riktige forholdet til Jesus, - ikke bare dette at du tok et standpunkt for så eller så lenge siden, og så gikk du i gang med å forandre livet ditt. Etter hvert ble du sterkere, mer seirende, mer flink til å si noe, mer engasjert i kristent arbeid osv. Så kaller du det for kristenliv og kristendom. Men husk det er ingen som spør etter hva du er og har i deg selv, men bare hva du er og har i Jesus.

Min tilflukt kan aldri bli min egen kristendom, eller noe som helst hos eller ved meg. Det er bare Jesu Kristi forsoningsverk, hans liv, hans død. "Når all min misgjerning så stor og så svar Meg sier at jeg ingen barnerett

*Bevar meg, Gud!
for jeg tar min tilflukt til
deg. Jeg sier til Herren: Du er
min Herre! Jeg har intet gode
utenfor deg. Salme 16.1-2*

har, Da roper det navnet så høyt i min sjel At blodet, ja, blodet har allting gjort vel." Jeg er så redd for at forkynnelsen og kristenfolket er på vei bort fra dette sentrum i dag. Det betyr at vi er på vei bort i fra Jesus og på vei bort fra gjenfødselsens under, og på vei bort fra sann, levende kristendom.

Hvor er nøden? Hvor er Abbaropet? Hvor er ropet etter stedfortrederen og forsoningsblodet? Hvor er hjelpeløsheten, og Åndens fattigdom? Det er jo dette som er sann, levende kristendom. Den tro som både kjemper og hviler. Den tro som alltid avslører min grenseløse hjelpeløshet, mitt hav av synd, min fortapthet og samtidig min grenseløse rikdom, frihet, herlighet og hellighet i Jesus.

Min tilfalne del

"Min Herre," sier David videre. Det vitner om et eierforhold. Han har kjøpt meg til Gud med sitt hjerteblood. Herren har betalt full pris. "Min tilfalne del," sier han videre. Altså ikke en del som jeg har betalt eller tatt, men en del som er uforskyldt. Her vil jeg vitne ut fra min egen erfaring. Når jeg hadde gitt opp alle bedringsforsøk og alle forsøk på å frelse meg selv, all selvovergivelse og alle forsøk på å være kristelig og leve kristelig, da måtte jeg levere inn min konkursbegjæring og overlate meg på nåde og unåde til Han som er dommer i denne sak.

Hva gjør så han? Jo, han viser meg og drar meg til Jesus (sml. Joh. 6). Har han fått dra deg inn til Jesus? Har han fått peke på Ham som Døperen Johannes gjorde: "Se der Guds lam som bærer verdens synd?" Her er det liv du skulle leve. Her er den rettferdighet og renhet som du må ha,

men aldri klarer å frambringe selv. Her er det forsoningsoffer og den død under lovens forbannelse som Jesus har lidd og ofret i ditt sted. Her er den kristendom som du aldri får til. Så viser og overbeviser Helligånden om at denne Jesus er min tilfalne del og mitt beger. Her strømmer livets vann. "Jeg vil gi den tørste av livets vann uforskyldt."

Så er det mitt vitnesbyrd at min tilfalne del er at jeg får leve på en annen manns rettferdighet og synge i frelsesvisshet: "Ren og rettferdig, Himmelen verdig Er jeg i verdens Frelser alt nu."

Intet gode utenfor meg

I vers 2 vitner David: "Jeg har intet gode utenfor deg." Dette er en salig tilstand. "Alt hva jeg har er Jesus, alt hva jeg trenger er Jesus. Alt hva jeg har, alt jeg kan gi, alt jeg kan si er Jesus."

Har jeg noe i meg selv så kan jeg jo ikke ha alt i Jesus. Mange sier at vi ikke skal forkynne slik, for da tar vi ansvaret fra folk. Det er ikke sant. For du må bli frelst og frelsen må du overlate til Herren. Konkursboet må du overlate til skifteretten. Da først får Helligånden åpenbare evangliets hemmlighet for ditt sønderknuste hjerte.

Det Helligånden åpenbarte for meg er dette som sangeren sier: "Hva Gud av meg har krevet Det har jeg fått av deg. Det liv jeg skulle leve, Det levde du for meg." Og den bønn som fyller alle som lever på denne plassen er denne: "Må Herrens Ånd ta dekket bort Så syndere kan se At det som er ved Sønnen gjort, Gjør sjelen hvit som sne."

Misjonsarbeidet i Peru !

Hør Ordet!

Av Eusebio Alvis, Peru

I vers 9 ser vi hvordan vi kan oppnå frelse. Men i vers 14 spør apostelen hvordan de kan påkalle en som de ikke er kommet til tro på? Mennesket er åndelig dødt (Ef. 2,1 ff). Slik er vår situasjon. Uten Gud er vi døde i våre synder og overtredelser. Når folk dør ligger kroppen tilbake som en død ting. Du kan rope og snakke til en død. Men han svarer deg ikke, for han er død! Bibelen forteller oss at vi er døde og uten åndelig liv. Vi er riktignok religiøse fra skapelsen av og vi tror på noe større enn oss. Vi ser at folk - også i dag - skaper sine egne guder som de tilber og tror på.

Men vi er døde. Hva kan gi oss liv? Bare Guds ord! Derfor er det viktig å høre! Vi må først og sist høre Guds ord (v. 17). Gud har ikke noe annet å hjelpe oss med, vekke oss med eller gi oss liv med. Men folk vil ikke høre på oss når vi forkynner Ordet. Hvorfor? De er døde og kan ikke av seg selv ønske å høre Guds ord. De fleste sier de tror på Jesus, men de vil ikke høre Guds ord forkynt. De kaller seg kristne, men vil ikke høre Guds ord. Hvorfor er det slik? Fordi mange er religiøse, men de kjenner ikke Gud. De har sin religion og setter sin lit til sine religiøse forestillinger fra barndom og skole. Men bare de som har hørt Guds ord, og som gjennom det - ved Guds nåde - har fått tatt i mot Kristus, skal bli frelst.

Et barn kjenner sine foreldre. Spør

Rom. 10,9-17:

9 For dersom du med din munn bekjenner at Jesus er Herre, og i ditt hjerte tror at Gud oppreiste ham fra de døde, da skal du bli frelst.

10 Med hjertet tror en til rettferdighet, og med munnen bekjenner en til frelse.

11 For Skriften sier: Hver den som tror på ham, skal ikke bli til skamme.

12 Her er ikke forskjell på jøde og greker. Alle har de samme Herre, som er rik nok for alle som påkaller ham.

13 For hver den som påkaller Herrens navn, skal bli frelst.

14 Men hvordan kan de påkalle en som de ikke er kommet til tro på? Og hvordan kan de tro på en som de ikke har hørt om? Og hvordan kan de høre uten at det er noen som forkynner?

15 Og hvordan kan de forkynne, uten at de blir utsendt? Som skrevet står: Hvor fagre deres føtter er som bringer fred, som bringer et godt budskap!

16 Men ikke alle var lydige mot evangeliet. For Jesaja sier: Herre, hvem trodde vel det han hørte av oss?

17 Så kommer da troen av forkynnelsen som en hører, og forkynnelsen som en hører, kommer ved Kristi ord.

et barn hvordan far er, og barnet kan beskrive ham. I åndelig forstand må vi kjenne Gud - hvem han virkelig er. Vi må kjenne Kristus i Skriften, ikke slik vi tror han er. Gud har gitt oss Skriften og den oversettes til mange språk. For det finnes ikke noe annet medium for å kjenne Gud.

Folk sier de kjenner Gud, men de kjenner ham ikke slik han er i Bibelen. Jeg trodde Gud var en gammel mann med hvitt skjegg, for det lærte jeg som liten. Men først når jeg fikk lære Bibelens Gud å kjenne, fikk jeg se hvem Gud er: Han er allestedsnærværende og allmektig og ingenting er skjult for hans øyne. Vi er nakne foran ham. Han kjenner vårt hjerte og våre tanker. Gud er kjærlighet og tre ganger hellig. Jesus, som er Gud, er også slik. Hvis vi ikke kjenner Jesus, kjenner vi heller ikke Gud. Det har Jesus sagt til Tomas (Joh. 14,7). Ingen kommer til Faderen utenom Jesus. Den som har sett Sønnen, har sett Faderen.

Hvordan kan folk tro på en Gud som de ikke kjenner? Hvordan kan de tro uten at de hører. Hvordan kan de høre uten at noen forkynner?

Nei, de må høre. Noen må bringe dem Guds ord! Vi er her i dag fordi noen har forkynt oss Guds ord, noen brakte oss Guds ord. Troen kommer av hørelsen. Den som ikke tror, må høre Guds ord. For Guds ord er levende og virksomt. Det kan jeg vitne om fra mitt eget liv.

Jeg jobbet på en fabrikk, jeg spilte fotball og drakk. En dag kom Guds ord til mitt liv. Jeg hadde lest hele det Nye Testamente og en venn av meg inviterte meg med på et evangelisk møte. Jeg satte meg helt bakerst og gjemte meg bak noen rygger. Men alt som predikan-

ten sa, var til meg. Jeg ble flau hver gang han så på meg. Hvordan kunne han kjenne meg?

Fordi Guds ord er levende og virksomt. Bare Guds ord kan avsløre deg. Guds ord virker på hjertene. Det vender ikke tomt tilbake. Mange avviser oss og vil ikke høre. Men Guds ord som vi sår i dem, er virksomt. Se på ørkenfjellene rundt oss. De er grønne nå. Hvorfor? Fordi det har regnet. Slik er Guds ord. Vårt oppdrag er å forkynne Guds ord. Ikke å se etter resultatene, men å forkynne Guds ord. Det er virksomt!

Vennene mine sa: "Du skuffer oss, Eusebio. Dette hadde vi ikke trodd om deg. Hvordan kunne du la deg lure?" Men det var ingen som lurte meg. Det var Guds ord som åpenbarte for meg hvem jeg var - langt borte fra Gud og for-tapt i mine synder!

Troen kommer ved hørelsen. Hvordan blir vi vekket opp? Jo, ved å høre! Jesus sa: "Den som har ører, hør!" Det understreket Jesus. Og den som har fått høre sier: "Ditt ord er søtere enn honning!" Andre kjeder seg og sover. Men Gud åpner våre øyne ved sitt ord. Å, det er et stort under! Den Hellige Ånd bruker Guds ord for å åpne våre øyne og ører. Ånden bruker bare Guds ord. Men folk liker ikke å høre Ordet. Slik er vi. Slik var jeg. Men Ordet treffer deg. Mange avviser det. Det må du ikke gjøre! Ordet treffer deg fordi du lever i synd, og det er absolutt nødvendig for deg å høre Guds ord. Intet annet kan føre deg til Kristus. Intet annet vekker åndelig tørst og sult etter å søke Gud.

Det er et stort privilegium å høre Guds ord og forkynne Guds ord. Bare den som er blitt vekket opp for syndefordervet, trenger Kristus. Jesus kom for å

frelse syndere. Ordet må vekke oss. Alle har syndet. Det finnes ikke én rettferdig, enn ikke én eneste. Alle har vi syndet og er døde i våre synder og overtredder. Vi må høre Ordet. Frelst og ufrelst må høre det!

For oss er Ordet vår mat. Vi står i fare for å sovne og dø! Hver dag må vi høre - spise - Guds ord for ikke å dø, gå fortapt og bedra oss selv. Da jeg var ufrelst var jeg brydd ved å si "Herre" til Jesus. Jeg kjente på stolthet og ville ikke ydmyke meg. Derfor var det ikke sant at Jesus var min Herre. Jeg er glad for i dag å kunne si at han er min Herre og Frelser, og uten ham har jeg ingenting!

Og du min venn, hvordan står det til med deg? Denne verden kan ikke gi deg noe, bare tomhet og lidelse. Men Jesus kan gi deg evig liv. Og ingenting kan skille oss fra Guds kjærlighet i Jesus Kristus. Hørelsen av Ordet vekker trangen til å leve med Jesus. Vi må høre Ordet. Troen kommer av hørelsen. Troen er ikke noe vi produserer. Den er Guds gave gitt ved hørelsen av Ordet.

Ingenting er umulig for Gud. Du som tror på Kristus: Gud skal reise deg opp og du skal leve med ham. Jesus har dødd for våre synder. Men han lever i dag og kaller på deg. Vår frelse avhenger av at vi hører Guds ord om frelsen i Jesus Kristus. I ham har vi liv. Uten ham er vi fortapt. La oss be Gud om åndelig hunger og tørst.

Utsett ikke! Døden kan overraske deg i morgen. Hvis du ikke er i Kristus så er du fortapt. Alt er tapt! Og jeg gjentar at troen kommer ved hørelsen! La oss høre Guds ord! Må Gud se i nåde til oss. Amen.

*(Tale ved bibelkurset i Peru,
søndag 9. mars 1997)*

Jesu død var ikke forgjeves

Av Miguel Curse, Peru

Vi ser at Gud hater synden. I Bibelen nevnes synden med navn. Vi ønsker å fordekke synden med vakre navn. For Guds egen sønn kunne ikke synden overses.

For sin egen kjærlighets skyld tilgav Gud våre synder - ikke på grunn av noe i oss. Jeg skulle lide. Du skulle betale. Ingen av oss kan stå for Guds hellighet!

Men hva hendte? Han straffet sin sønn for våre synder. Og vi ble satt fri - ingen kjødelig frihet, men en åndelig frihet!

Det er viktig for oss å høre Guds ord om hva Jesus gjorde på korset. Hans død på korset var ikke forgjeves. Den var til vår frelse. Hans død ble til vår frihet. Her er det ikke snakk om hva vi gjør, men hva Gud i himmelen har gjort for oss!

Vi må høre evangeliet. Det er som sukker for vår gane og som olje i åpne sår. Vi fortjente verken Kristus eller hans ord. Men vi lever utelukkende av Kristus og hans ord - det han har gjort for oss på korset.

Hvordan er det mulig at vi kan stå oppreist for Gud med alle våre synder? Bare fordi Jesus har forløst oss og betalt for våre synder med sitt dyre blod!

*(Vitnesbyrd ut fra Jes. 53,1-10 under bibelkurs i
Peru, søndag 9. mars 1997)*

Kristus er alt det et menneske trenger.

Av Øivind Andersen

Ja, den som bare kunne få oppleve dette! sukker mange kjempende sjeler når de leser Salme 23. Men det er ikke nok med at du kommer ganske til kort med deg selv, så det blir bare avmakt og død i all din kamp mot deg selv og det onde. Langt verre er det at det ikke blir noe av med det Gud skal virke og gi deg. Du har bedt om kraft - og er aldeles avmektig. Du har bedt om fred - og har en engstelig samvittighet. Du har bedt om glede - og kjenner deg innvortes hul. Og slik i det uendelige.

Skulle du si det som du føler det, blir det ikke: Herren er min hyrde, meg fattes intet. Men: Jeg ønsker vel av hele mitt hjerte å ha Herren til hyrde; men meg fattes alt! Og det mest uforståelige er at slik er det blitt for deg nettopp som det er blitt alvor med ditt gudsforhold. Den som ikke tar sitt forhold til Gud alvorlig, har aldri noe bry med disse ting. Hvor ordet her nettopp er et ord til deg som står fast! Å, hvor du passer sammen med Jesus!

Jamen, hvorfor får jeg da ikke oppleve det som ordet her sier? Fordi du regner med hva Herren skal gi deg og virke i deg i stedet for å regne med *hva han er for deg og har gitt deg!* Men det er to forskjellige ting!

Å regne med hva Herren skal gi og virke i deg, det er egenrettferdighet.

*"Herren er min hyrde,
meg fattes intet."
(Salme 23, 1.)*

Å regne med Herren selv, det er tro! Hør nå ordet i dag! Det sier noe både om Herren og om oss. Hva sier det om Herren? Herren er alt det er menneske trenger i liv og død! Det er ikke småting!

La oss belyse det med et ord av Jesus selv. «*Den herlighet som du har gitt meg, den har jeg gitt dem,*» sier han i sin yppersteprestelige bønn (Joh. 17,22). Hvilken herlighet har Jesus gitt oss?

En enbåren Sønns herlighet, svarer Skriften. (Joh. 1,14). Det er for det første en fullkommen barnerett - den barnerett som tilkommer Guds enbårne Sønn. Å bli en kristen er ikke det samme som at Gud lapper litt på oss. Vi må erkjenne at vi har forspilt all vår rett hos Gud, den som vi fra begynnelsen av var skapt til. Men vi har fått en ny rett, Guds Sønns rett, til å bli Guds barn. «*Alle dem som tok imot ham, dem gav han rett til å bli Guds barn, dem som tror på hans navn.*» (Joh. 1, 12.) Og med barneretten følger arverett. Den som tror på Jesus, er intet mindre enn en Guds arving og Jesu Krisi medarving. Og slik kan vi fortsette. Jesu rettferdighet er vår rettferdighet, Jesu liv er vårt liv, Jesu gjerninger er våre gjerninger.

Alt hva Jesus har gjort og er - det er testamentert oss! For å bruke det

tekniske uttrykk fra rettspråket: Gud har testamentert sin Sønn med alle rettigheter og herligheter til en syndig og fallen menneskeslekt!

Hemmeligheten ved en kristen er ikke at Jesus styrker oss - men han er vår styrke; ikke at han gjør oss rettferdige - men han er vår rettferdighet, ikke at han fyller oss - men han er alt det vi trenger. Et menneskes fullkommenhet er å være avhengig av Jesus! Å regne med dette gir samvittigheten fred og gir kraft i livet. Men for å regne med det må vi være klar over hva og hvem Guds ord sier vi er: Slike som trenger en hyrde som her er beskrevet. Det vil si: det er ikke stoff i oss til noe godt.

Den egentlige hindring for deg som ikke får fred i Jesus, er ikke din synd, ikke at du er så bundet, ikke at det er så smått med deg - det er jo nettopp for slike Jesus er kommet - men enten at du enda har noen tro på deg selv, eller at du tror på det Gud skal virke i deg istedenfor å regne med det han har gitt deg i Jesus! Hør derfor nå: I Jesus er du gjort rik på alt! Han er alt en synder trenger! «Den som har Sønnen, han har livet!» (1. Joh. 5, 12.) «Han som ikke sparte sin egen Sønn, men gav ham for oss alle, hvordan skal han kunne annet enn gi oss alle ting med ham?» (Rom. 8, 32.)

Stol på Jesus, så kan du i sannhet si: Herren er min hyrde, meg fattes intet; for jeg eier alt i ham!

(Fra «Livets brød»)

Å vinna himlen

Det er ein song som ofte tonar for mitt hjarta. Songen er skriven av Lina Sandell. Eg har hug å gjera den til mitt vitnemål. Alle lesarane er helsa med desse gode versa. Songen står på nr. 413 i Sangboken som kom ut i 1950.

*Du høgt vere lova, du trufaste Gud
Som tok meg fortapte i nåde til brud
Som fødde meg atter til von utan like,
og gav meg eit evig uruggande rike!*

*No lovsongen tonar frå hjarta og sjel.
Til Fresarens æra, som gjorde so vel.
Og synda mi sona, og skuldi mi øydde,
Då han oppå Golgata blødde og døydde.*

*Eg sjølv prøvde laga ei rettferd for Gud.
Min gjerning, mi betring, sjå det var min skrud!
Men Heilage Anden meg berga or våden.
Han synte meg: Slik er å vanvyrda nåden!*

*So vond og so hard, og so kald som eg er
Meg Faren i einbårne Sonen har kjær.
Om vantru og kjensla vil få meg til tvila
I nåden åleine der finn eg mi kvila.*

*Lat verdi meg hata eg svarar med song.
Om Jesus, min Frelsar, han var og eingong.
På Golgata hata, den fullkomne reine.
No syng eg om honom, om nåden åleine.*

*Ja, frelsa og livet er Frelsaren kjær.
Han opphav og enden og alle ting er.
Ved nåden din, Jesus, eg striden skal vinna.
Ved nåden din, Jesus, eg himlen skal finna!*

Helsing Sigrd Skutlaberg

Påskesamling '97

Det er en del år siden det sist ble arrangert påskesamling i Norheimsund. Vi var derfor spente på om noen ville ta ut på denne årstiden, i tillegg til at det også ble arrangert påskemøter flere andre steder i landet. Fra naturens side så det også noe mørkt ut da uværet på onsdagen satte inn for fullt, og det senere ble orkan, og alle fjelloverganger stengt.

Men vi fikk oppleve åndelig stillhet på møtene, hvor vi fikk møte Gud i Ordet både til tukt og trøst. Etter hvert kom de fleste deltakerne frem til Norheimsund, om enn noe forsinket. Det var ca. 70 påmeldte med smått og stort, og i tillegg var det en del fra bygda som støttet opp om møtene.

Første kvelden talte Dag Rune Lid over emnet: "Tal Herre!" ut fra 1.

Jon Espeland og Sven A. Berglund var hovedtalere.

Samuel 3. Han understreket hvordan Gud talte til unggutten Samuel, og hvordan Gud vendte den belgmørke åndelige situasjonen i Israel til vekelse for folk og land. Han dro også paralleller til vekkelserne som Marie Monsen opplevde i Kina, og understreket hvordan Gud er den samme i dag.

Jon Espeland talte på sine møter ut fra Markus 15 om hvordan Jesus ble bundet for at du og jeg skulle løses fra syndens og dødens makt. Han spurte: Er din samvittighet løst?, og understreket til slutt at bare Jesu blod kan løse din samvittighet.

Fredag ettermiddag talte Paul André Bergene Holm om Golgata som himmelens dørterskel ut fra Joh. 12,32-33. Han understreket Jesu lidelse og død for deg og meg. Magne

Magne og Eivind Straumstein deltok med song.

Straumstein deltok med sang. Fredag kveld var det Sven Berglund som talte om "Guds lam, som bærer verdens synd!" ut fra Joh. 1,29 og Jesajas 53 (se eget ref. i bladet). Til slutt var det frie vitnesbyrd, og Godtfred Nygård avsluttet møtet med å understøtte: "Navnet Jesus må jeg elske, det har satt min sjel i brann!" En familiesanggruppe fra Norheimsund deltok denne kvelden med sang.

Lørdag formiddag talte Magne Straumstein og innledet med spørsmålet: Har du gått over fra død til liv? Han leste fra Mat. 27,20-23 og Lukas 18,38-39, om Barabbas og den blinde mannen ved Jeriko. Tilhørerne ble stilt mange ransakende spørsmål ut fra Guds Ord - og han pekte på viktigheten av å se på

Guds lam. På denne bibeltimen fikk vi høre sang av en gruppe ungdommer fra Stavanger.

Lørdag kveld og søndag fikk vi sang av brødrene Straumstein, og Sven Berglund talte. Søndag tok han utgangspunkt i Mat. 28,1-8, og understreket at vi er så opphengt i våre umuligheter og glemmer Jesu muligheter - han som har all makt i himmel og på jord!

Noen var med i vår sammenheng for første gang, og gav uttrykk for at det gav mersmak. Det var stor spredning i alder, men kanskje flest ungdommer i 20-års alderen. Mange sa de var glade for at de tok ut, selv om veien kunne være lang for enkelte.

For bestilling av kassetter fra møtene, se annet sted i bladet. (drl)

Utsnitt fra møtesalen i Norheimsund bedehus.

Se der Guds lam, som bærer verdens synd!

Joh. 1,29.

Utdrag fra tale på
påskesamling i
Norheimsund 1997.

Av Sven A. Berglund

"Må Herrens Ånd ta dekket bort Så syndere kan se At det som er ved Sønnen gjort Gjør sjelen hvit som sne!"

Hva er det vi må se? Vi kan nok lære oss å tale og opptre på en kristelig måte. Men det er ikke hjelp i en teoretisk tilegnelse av kristentroen. Spørsmålet er om Den Hellige Ånd har fått avkle og ikle oss, om vi har opplevd noe med Gud. Har Gud fått åpenbare noe for ditt hjerte? Det handler om et kjennskap med Jesus - til frelse og nytt liv.

"Vår synd ble helt utslettet da Den ble på Sønnen lagt. Han ropte ut på Golgata De ord Det er fullbrakt."

Min bønn for Norge er at Gud oppreiser en ny generasjon forkynnere - slike som har opplevd vekkelser i sitt eget liv og ikke bare lært det teoretisk, - forkynnere som peker bort fra seg og sitt og peker på Jesus, på frelsen, på Guds lam!

Du går vel ikke og bærer på det som Jesus har båret bort for deg? Det "å gjøre selv" ligger i vår natur. Guds ord sier derimot: "Se der Guds lam!" Det er bare Guds lam som kan bære bort dine synder.

Døperen Johannes var en sann Ordets forkynner. Han forkynnte det Gud vil vi skal forkynne - et budskap som avkler, men også et budskap som iklær oss syndenes forlatelse. Vår oppgave er å føre folket til Jesus slik Johannes ved sin forkynning førte folket til Jesus. Ordet må få føre oss til Jesus.

Forskjell på vekkelser og rørelser

Vi hører mye om vekkelser i dag. Men det er så lett å glemme at det er forskjell på vekkelser og rørelser. Når vekkelser kommer er det Den Hellige Ånd som snur på tingene, mens rørelsen er virket av predikanten. Folk setter sin lit til predikanten: "Får vi den eller den forkynneren - da skal det bli vekkelser, da skal vi be, da skal vi innby osv." Det er godt ment, ikke tvil om det. Men du hvor vi holder kjød for vår arm (Jer. 17,5) og stiller oss utenfor den velsignelse som Gud vil gi oss gjennom sann vekkelser. En sann bibelsk vekkelser kommer bare gjennom Ordets forkynning.

I dag hører vi om at den og den er blitt en kristen. Men er de blitt født på ny? Hva slags fødsel har skjedd? Er de den frie kvinnes barn eller trellkvinnens barn (Gal. 4)? Guds hellige lov må føre synderen til Jesus. En åndelig fødsel skjer gjennom å komme til Jesus.

Mange blir engasjert i Guds rikes arbeid i dag. Men det blir et selvbedrag dersom Gud ikke får føre deg dødens og livets vei inn i tjenesten. Det er dette Jesus snakker med Nikodemus om i Johannes-evangeliets tredje kapittel. Det må en åndelig fødsel til, sier Jesus. Derfor er det om å gjøre for en Ordets forkynner å føre folket igjennom til liv i Gud. Det kan han ikke gjøre selv, men han må be om å få et budskap i lov og evangelium.

Vi må føre sjelene til Jesus

Jeg kan bestemme meg for å bli frelst, men jeg blir ikke frelst av den grunn. Det er noe som må bli åpenbart for mitt hjerte, og det åpenbares for umyndige, sier Jesus (Luk. 10,21-23). Det er så viktig at Ordet får føre sjelene til Jesus og ikke bare inn i en eller annen kristelig sammenheng. Jeg er så redd for det i dag - for jeg har sett så mye av det!

Vi er så flinke til å føre sjelene til bedehuset, inn i organisasjonene våre, inn i arbeidet vårt, inn i ungdomskoret, misjonsforeningen osv. Så er vi fornøyde - det er så trygt når de er kommet dit. Men vi må aldri bli fornøyde med det! Alt dette er godt hvis de bare kommer inn under Ordets forkynnelse. For det viktigste er at Guds ord får nå sjelene til frelse. Vi må føre sjelene til Jesus!

Se lammet som dør!

Skal sjelene få hjelp, må det være sjelesorg i forkynnelsen. Frelsesvissheten må få et rett grunnlag. Rosenius skriver: "Selv om jeg har syndet i stort og i smått Så er i Guds hjerte alt fredfullt og godt." Det strir mot fornuften og forstanden som sier at så enkelt kan det ikke være. Men den som har fått synet festet på Jesus sier: "Jeg meg vet - Jesus kun til salighet" og "om du er ussel, død og kald Så er du frikjøpt i alle fall."

Jeg vet ikke hvordan du har det. Men har du bruk for den frelse som Jesus har gjort klar? Han levde livet til Guds ære, ble gitt for våre overtredder og oppreist til vår rettferdiggjørelse (Rom. 4,25). Han har tatt bort dine synder!

Alt er klart fra Guds side. Han krever ingenting av deg, for han gjorde slutt på alt ditt på Golgata.

"Hvor er vår synd? Hvor er vår dom? Hvor er vår straff og last, Når alt tilregnet ble Guds lam, Til korset naglet fast?"

"Du kan ikke tro, å, men kjære så hør: Vår Gud har sin sønn ikke skånet. Kom hit, kom til korset, se Frelseren dør, Foraktet, forlatt og forhånet. Han sonet all verdens misgjerning.

Ja, blodet som rant, det har runnet for deg. Gud godtok det offer han brakte. Det gjelder for alle, for deg som for meg. For oss var det døden han smakte. Rettferdige er vi i Jesus."

INNSTIKK

Som innstikk i dette nummeret av bladet er det lagt ved et lite hefte med tittelen: «Evangeliet for de ugudelige». Hftet er skrevet av den tyske lærer og pastor Johann Wilhelm Forstmann (1706 -1759), og det er nå utgitt på norsk.

Hftet er et vitnesbyrd fra en som gikk fra død til liv i åndelig forstand, men også hvordan du og jeg kan få gå den samme vei.

Det er Ragnvald Lende som har tatt initiativet til at hftet skulle trykkes, og det er Anitkkforlaget som har stått for produksjonen. Hftet er fint å stikke i hånden på mennesker en ønsker å nå med evangeliet. For at en skal kunne få ut flest mulig selges de rimelig.

PRISER:

1 - 49 stk. kr. 3 pr. stk.
50 stk. -> kr. 2 pr. stk.

FOR BESTILLING:

Tlf. 51 43 34 88
Mobil tlf. 90 08 03 13

Ragnvald Lende, 4350 Nærbø

Den lille hornblåseren

Av Oberst H.

I mitt regiment hadde jeg en liten hornblåser. Ofte tenkte jeg at han egentlig var for svak for det harde militærlivet. Men han var født innenfor regimentet, og det var vår plikt å gjøre det beste vi kunne for ham. Faren hadde falt i krigen, og moren ble syk og døde seks måneder etterpå.

Jeg ble kjent med at det var begått flere ulydighetshandlinger i regimentet, og jeg bestemte at hvis flere slike inntraff, ville synderen bli straffet med pisking.

En morgen fikk jeg beskjed om at skyteskiven var blitt kastet ned og delvis ødelagt i løpet av natten. Da saken ble undersøkt, konstaterte man at slyngelstreken var begått av en eller flere av dem som var innkvartert i samme telt som hornblåseren Willie Holt. Alle sammen ble straks satt under arrest for å få saken pådømt ved en krigsrett. Forgjeves appellerte vi til dem om å utlevere de skyldige, og til slutt sa jeg:

"Hvis en av dere som sov i nummer fire i natt, vil komme fram og ta sin straff som en mann, skal resten av dere gå fri. Hvis ikke, er det ikke annet å gjøre enn at dere alle etter tur får ti slag av tampen." Etter et par minutters dødsstillhet bante det seg en liten spinkel skikkelse fram blant fangene. Hittil hadde han vært skjult i mengden; det var Willie Holt. Han gikk rett fram og stansen et par meter fra der jeg satt. En fast beslutsomhet stod stem-

plet på ansiktet hans da han sa: "Herr Oberst, De sa at hvis en av dem som sov i nummer fire kom fram og tok sin straff, ville resten gå fri. Jeg er klar, kan jeg få straffen med en gang?"

Et øyeblikk var jeg nesten lammet av forbauselse og ute av stand til å si noe. Deretter snudde jeg meg mot fangene og sa med avsky og sinne: "Er det ikke en mann blant dere som vil melde seg? Er dere feiginger alle sammen og vil se på at en annen tar straffen for det gale dere har gjort, for dere vet like godt som jeg at han er uskyldig." Men de stod der surmulende og sa ikke et ord. Aldri i hele mitt liv hadde jeg vært i en så pinlig situasjon. Jeg visste at jeg ikke kunne ta tilbake mitt ord, det visste den lille hornblåseren også. Syk om hjertet måtte jeg gi ordre til at han skulle føres bort og straffes.

Tappert stod han der med bar rygg mens slagene falt: Ett - to - tre. Ved det fjerde slaget kom det en svak stønning fra de bleke leppene hans, og før det femte slaget falt, kom det et utbrudd fra alle fangene som var tvunget til å være vitne til opptrinnet. Plutselig sprang regimentets sorte får, Jim Sykes, fram, grep tampen og ropte med brutt stemme: "Stans, herr Oberst, stans og bind meg fast i stedet for Willie. Det var ikke han som gjorde det, det var meg." Med et ansikt som vitnet om den forferdeligste smerte og sjelekval slo han armene som sin li-

dende kamerat.

Willie, som holdt på å besvime og nesten ikke kunne snakke, løftet øynene, og med et smil så han Jim inn i ansiktet og hvasket: "Nei, Jim, du er fri nå, oberstens ord står fast." Så bøyde han hodet framover og besvimte.

Neste dag var jeg på vei til hospitalet der den unge mannen var lagt inn da jeg møtte legen. "Hvordan har han det?" spurte jeg.

"Det går ikke så bra, herr Oberst," svarte legen stille. "Hva!" utbrøt jeg forferdet.

"Ja, sjokket i går var for mye for den svake kroppen hans."

Den døende mannen lå delvis oppreist på puter, og halvt knelende ved sengen var Jim Sykes. Forandringen i Willies ansikt forskrekket meg. Det var likblekt, men i de store øynene hans strålte et forunderlig, deilig lys. Han snakket med alvor, men ingen av dem så meg.

Mannen som knelte løftet hodet, og jeg så svetteperler på pannen hans da han stammet fram: "Hvorfor gjorde du det, kamerat, hvorfor gjorde du det?"

"Fordi jeg ville ta straffen for deg," svarte Willie med svak stemme. "Jeg tenkte det kunne hjelpe deg til å forstå litt av hvorfor Kristus døde for meg."

"Kristus har ikke noe med sårne som meg å gjøre. Jeg er altfor ond."

«Men han døde nettopp for de onde. Han sier: "Jeg er ikke kommet for å kalle rettferdige, men syndere til omvendelse. Om deres synder er røde som skarlaget, skal de bli hvite som sne."»

"Kjære Jim," fortsatte den alvorlige stemmen, "skal Jesus ha dødd forgjeves? Han har utgytt sitt dyrebare blod for deg. Han banker på din hjertedør, vil du ikke slippe ham inn?"

Willies stemme holdt på å svikte, men han la hånden på Jims bøyde hode og sang:

*Slik som jeg er og kun fordi
Du med ditt blod har kjøpt meg fri
Fra hver en synd jeg lever i,
O, du Guds Lam, jeg kommer nå.*

Det gjorde et dypt inntrykk på alle som hørte det. Langsamt sank de svake armene, og lyset i de skinnende øynene ble borte. En tapper ung manns sjel var gått hjem til Gud.

Fra "Når Gud griper inn"

FRA REDAKSJONEN

Som vanlig blir det nå en pause i utsendelsen av bladet. Neste blad kommer i august. Vi ønsker alle våre lesere en god og velsignet sommer, og vi ønsker også den enkelte av dere velkommen til samlingene våre.

Et år på Bibelskolen

Av Kristian Fjære

Jeg er heldig som får gå på Bibelskolen på Fossnes. Mange ganger har jeg måttet takke Gud for at han har lagt det så fint til rette med bibelskolen.

Nå på vårparten er vi fire heltids-elever, og noen som er innom én eller flere dager i uka. Men min store nød til Gud er at flere måtte benytte seg av anledningen de har til å gå på bibelskolen, få grunne på Guds ord dag etter dag uten å måtte tenke på andre ting som en skal og må gjøre. Noen kan nok både lese og grunne mye på Guds ord på egen hånd, og også få stort utbytte av det, men det tror jeg ikke gjelder på langt nær alle. Jeg tror det er et fåtall.

Når en sitter i timene og får høre hele Guds ord lagt ut, uten at det blir plukket i fra hverandre av menneskelig tankegang (som det blir mange steder i dag), og Guds Ånd åpenbarer Ordet for hjertet, så det blir levende og umistelig, da er det godt å få sitte og høre. Når en får åpenbart at "det som er ved Sønnen gjort, gjør sjelen hvit som sne", da blir en først og fremst glad i Jesus og i hans verk på Golgata. Jeg skulle så gjerne se at flere fikk oppleve det samme.

Det er sant at ingen blir frelst ved sin kunnskap, men det er også sant

at ingen blir frelst uten kunnskap eller ved en falsk kunnskap. Og i disse dager er det mye falsk lære om Jesus og veien til himmelen, selv midt i kristenheten. Og det er meget lett å bli dratt med i dragsuget mot fortapelsen.

Derfor vil jeg råde deg til å ta et år på Bibelskolen på Fossnes. Det kan være til meget stor hjelp seinere i livet, når djevelen kommer i fåreham for å dra deg vekk fra Jesus. Han drar deg kanskje ikke ut i den åpenbare verden, men han prøver heller å føre deg ut i det som ligner og er nesten likt, men som likevel ikke er sann kristendom. Da er Satan fornøyd. Det er mye lettere for Satan å få deg vekk i fra Jesus hvis du er lite grunnfestet i Ordet.

I Mt. 24,3-5 står det: "Si oss, når skal dette skje? Og hva skal være tegnet på ditt komme og på tidsalderens ende? Jesus svarte og sa til dem: Se til at ingen fører dere vill! For mange skal komme i mitt navn og si: Jeg er Messias! Og de skal føre mange vill." Er du ført vill?

Mange sier at de ikke har tid eller råd til et år på bibelskolen. Og ifølge det gamle menneskes tankegang, så er det sikkert sant. Men du glemmer vel ikke at det gamle menneske ikke

skal til himmelen? Du har vel ikke grodd så fast i denne verden at du ikke har tid til det viktigste? Du har vel tenkt å bli med til himmelen når Jesus kommer igjen for å hente sine? Og det kan skje når som helst. Derfor er det viktigere enn noen gang å være grunnfestet i Guds ord og ha sin sak i orden.

Og du som leser dette og vet at du ikke er frelst. For deg er det en gylden anledning til å få se inn i frelsen som ble ordnet for deg for 2000 år siden på Golgata av Jesus. "Se, nå er nådens tid, nå er frelsens dag." Enda er det nådens tid, men snart kan nådetiden være slutt. Da er det for sent å få fred med Gud.

Du tar utdannelse år etter år for dette livet, men hvordan er det med det som har betydning for evigheten? Tenker du noe på det?

Vi satt i en time og hørte om den barmhjertige samaritan. Og med ett ble det så levende for meg. Jeg fikk se at Jesus er denne samaritanen og at Jesus fant meg halvdød i veigrøfta. Hva gjorde så Jesus? Jo, han tok meg opp uten noen fortjeneste fra min side. Han forbandt sårene mine og ordnet alt for meg. Han tok min synd og betalte med sitt dyre blod, for å frelse en ussel synder. Bare av nåde. Uten min hjelp.

Jeg ble så glad der jeg satt. Tenk, Jesus hadde ordnet min sak. Jeg er frelst i fra Guds vrede og dom, døden og djevelen, og er blitt barn av Gud.

Vi må sammen legge skolen fram for Gud i bønn, slik at hans vilje skjer og hans ord blir hørt til frelse for sjelene.

Bibelskolen på Fossnes

Skolen holder til i landlige
og naturskjønne
omgivelser i Stokke kommune i Vestfold.

- Vil du trenge dypere inn i Guds Ord?
- Vil du bli bedre kjent med Jesus Kristus?
- Vil du lære Bibelens grunnspråk?

- ➔ Vi gjennomgår mange av Bibelens bøker.
- ➔ Vi ønsker at du kan få møte Ham i Ordet.
- ➔ Vi tilbyr språkene gresk eller hebraisk.

Kontakt: Bibelskolen på Fossnes
3160 Stokke, tlf. 33339398

Skolen tilbyr både halv-og ettårig kurs, og
du kan også komme for kortere perioder.

NORSK LUTHERSK LEKMANNISMISJON

Hovedsommerskolen på Bibelskolen på Fossnes

onsdag 16. - søndag 20. juli.

Ledere: John Flaten og Håvar Fjære

Talere: Eusebio Alvis, Sven Berglund, Tom Eftevand, Lars Fossdal, Reidar Linkjendal, Magnor Sandvær

Onsdag 16. juli

kl. 19.00 Samling og kveldsmat

kl. 20.00 Åpningsmøte v/
Tom Eftevand

Torsdag 17. juli

kl. 10.00 Årsmøte.
Andakt v/Olaf André
Klavenæs

kl. 17.00 Møte v/ Sven Berglund

kl. 20.00 Kveldsmøte
v/Magnor Sandvær

Fredag 18. juli.

kl. 10.00 Bibeltime v/Lars Fossdal

kl. 11.30 Misjonstime v/Eusebio Alvis

kl. 17.00 Bibeltime v/Magnor
Sandvær

kl. 20.00 Kveldsmøte v/Reidar
Linkjendal. Kollekt

Lørdag 19. juli.

kl. 10.00 Bibeltime v/Tom Eftevand.

kl. 11.30 Bibeltime v/Sven Berglund

kl. 17.00 Misjonstime v/Eusebio Alvis

kl. 20.00 Kveldsmøte v/Lars Fossdal
Kollekt til Bibelskolen

Søndag 20. juli

kl. 10.30 Møte v/Eusebio Alvis
Kollekt

kl. 12.30 Middag med avslutning
på sommerskolen

Ulike sangkrefter vil delta på møtene.

Priser for full pensjon:

Over 18 år,	kr. 800,-
17 - 13 år,	" 400,-
12 - 7 år,	" 300,-
0 - 6 år	Gratis

Maksimum pr. familie kr. 2 000,-.

Unge og eldre er hjertelig velkomne til samling om Guds Ord!

Påmelding innen 5. juli til Håvar Fjære, Goksjøruta, 3220 Sandefjord, tlf. 33 11 08 31

BARNELEIR

Bibelskolen på Fossnes
20. - 22. juni

Alder: 1- 4. klasse. Mindre barn
sammen med foreldre. Påmelding til:
Evelyn Dalen, Fossnes, 3160 Stokke
Tlf. 33 33 93 98 • Pris kr. 100,-

UNGDOMSLEIR

Kvelde i Vestfold
27. - 29. juni

Ferdig med 4. klasse og større.
Overnatting i telt. Påmelding til:
Svein Mangelrød, 3282 Kvelde
Tlf. 33 11 20 47 • Pris kr. 100,-

Sommerskolen på IMI-stølen, Oppdal

torsdag 7. - søndag 10. august

Ledere: Magne Ekanger og Arne Stensø

Talere: Per Bergene Holm, Olaf Klavenæs,
Tore Mangelrød og Magne Straumstein
Flere vil delta med sang på møtene.

Priser for full pensjon:

Under 3 år	Gratis
4 - 7 år	kr. 270,-
8 - 12 år	kr. 405,-
13 - 17 år	kr. 510,-
over 18 år	kr. 660,-

Påmelding innen 22 juli til Magne Ekanger, 5256 Tyssebotn, tlf. 56 39 54 09. Detaljert program sendes ved påmelding!

***Unge og eldre er hjertelig velkomne
til samling om Guds ord!***

Klipp eller ring!

KASSETTOPPTAK FRÅ PÅSKESAMLINGA 1997

Norheimsund Bedehus

1. ☐ A. Kveldsmøte onsdag
Dag Rune Lid
B. Bibeltime torsdag
Paul André Bergene Holm

3. ☐ A. Kveldsmøte fredag
Sven A. Berglund
B. Bibeltime lørdag
Magne Straumstein

2. ☐ A. Bibeltime torsdag
B. Kveldsmøte torsdag
Jon Espeland

4. ☐ A. Kveldsmøte lørdag
B. Formiddagsmøte søndag
Sven A. Berglund

Navn : _____
Adresse: _____

Pris
kr. 30,- pr.
stk.

Bestillinger: Johannes Sørby, 4262 Avaldsnes, tlf. 52 84 21 10

Vennligst gi ekspedisjonen beskjed i god tid ved adresseforandring.

Eusebio Alvis til Norge!

Som vi tidligere har fortalt i bladet så kommer en av evangelistene som Lekmannsmisjonen underholder i Peru, Eusebio Alvis, til Norge i juli. Han vil være med på hele hovedsommerskolen på Bibelskolen på Fossnes, og i forkant av dette vil han besøke misjonsforeninger tilknyttet arbeidet vårt. Nedenfor følger en oversikt over hvor og når møtene holdes.

Fredag	4. juli	kl. 19.30	Hauka skole, Soknedal, Sør-Trøndelag.
Lørdag	5. juli	kl. 19.00	Tysse bedehus, Osterøy, Hordaland.
Søndag	6. juli	kl. 19.00	Norheimsund bedehus, Norheimsund.
Mandag	7. juli	kl. 20.00	Omvikdalen bedehus, Dimmelsvik, Hordaland.
Tirsdag	8. juli	kl. 20.00	Varaldsøy bedehus, Varaldsøy.
Onsdag	9. juli	kl. 19.30	Aksdal kirke, Tysvær, Rogaland.
Torsdag	10. juli	kl. 19.30	Randaberg forsamlingshus, Randaberg.
Fredag	11. juli	kl. 19.30	Nærbø bedehus, Nærbø, Rogaland.
Lørdag	12. juli	kl. 19.00	Vonheim bedehus, Bygland, Aust-Agder.
Søndag	13. juli	kl. 16.00	Mo bedehus, Sannidal, Telemark.

Jon Espeland er med som tolk. Det blir kollekt til misjonsarbeidet i Peru på alle møtene. Spørsmål angående møtene rettes til sekretæren, tlf. 33 11 08 31